

نگرانی از جانشینی و تعجب از جانشین در موسسه اطلاعات

درگذشت دعائی که در میان نسل نخست انقلاب ویژگی های شخصیتی خاصی داشت با واکنش های متفاوتی مواجه شد که در این میان جریان متناسب به اصلاح طلبان متأثر از این اتفاق نگران جانشینی وی بودند چرا که مجموعه موسسه اطلاعات و شخص شادروان دعایی اگر چه گرایش کاملاً اصلاح طلبانه نداشت اما متمایل به این جریان بود و اصلاح طلبان هم از اینکه یک مجموعه تحت امر رهبری مثل کهیان عمل نمی کند و انصاف بر آن حاکم است خوشحال بودند و حضور دعایی را در راس این مجموعه غنیمت می دانستند.

فوت آقای دعایی این نگرانی را ایجاد کرد که فردی شبیه حسین شریعتمداری به احتمال زیاد جایگزین ایشان خواهند شد و دستاوردهای چهل ساله دعایی را به باد خواهد داد و این نگرانی روز به روز بیشتر می شد و همه منتظر حکم رهبری بودند تا اینکه با انتصاب سیدعباس صالحی جامعه نگران، معجب شد و حالا واکنش های به این انتصاب را باید رصد نمود.

به همین منظور مطالب منتشر شده در روزنامه اعتماد را تقدیم مخاطبان سخن معلم می کنیم تا ضمن خواندن این مطالب واکنش ها به این انتصاب را نیز در سایر رسانه ها رصد نمایند.

با حکم رهبر معظم انقلاب اسلامی مدیرمسئول جدید روزنامه اطلاعات منصوب شد

سیدعباس صالحی در سنگر «دعایی»

حضرت آیت الله خامنه ای در حکمی آقای سیدعباس صالحی را به نمایندگی ولی فقیه در موسسه و روزنامه اطلاعات و مدیرمسئول آن روزنامه منصوب کردند. متن حکم رهبر انقلاب اسلامی به این شرح است:
بسم الله الرحمن الرحيم

جناب آقای سید عباس صالحی دامت توفیقاته
روزنامه کهنسال اطلاعات در دوران نظام جمهوری اسلامی همواره
نماینده و نمایشگر یکی از اضلاع نظام و انقلاب و سخنگوی قشرهایی از
مردم عزیز بوده که غالباً سخن آنان بیش از هر جای دیگر در این
روزنامه انعکاس می‌یافته است. چند وجهی بودن نگاه‌ها و سلیق سیاسی
در میان نخبگانی که در اعتقاد راسخ به انقلاب و نظام اسلامی
مشارکتند، وجود روزنامه‌ای با این خصوصیت را مفید و شاید الزامی
می‌کرده و اکنون نیز آن‌چنان است.

برادر انقلابی و پسندیده خصال مرحوم حجت‌الاسلام دعایی، که علاوه بر
افتخار نمایندگی از سوی امام عظیم‌الشأن در آن روزنامه، از سوی
اینجانب نیز سال‌ها این مأموریت را برعهده داشتند، به گونه‌ای
شایسته توانسته بودند جهت‌گیری مزبور را رعایت کنند. اکنون پس از
درگذشت تأسف‌بار ایشان جناب‌عالی با سوابق درخشان علمی و مبارزاتی
و انقلابی و تصدی مسوولیت‌های خطیر در نظام جمهوری اسلامی، در صدر
فهرست افراد مناسب برای اجرای این مأموریت می‌باشید. لذا اینجانب
شما را به نمایندگی خود در موسسه و روزنامه اطلاعات و مدیرمسوول
آن روزنامه منصوب می‌کنم و توفیقات شما را از خداوند متعال مسألت
می‌نمایم.

سیدعلی خامنه‌ای

بهترین جا نشین ممکن برای مرحوم دعایی

الیاس حضرتی

سیدعباس صالحی که اینک با حکم رهبر معظم انقلاب به جانشینی سید
محمود دعایی منصوب شده است، دارای سابقه‌ای بس طولانی در امور
فرهنگی است و منش و روش او نشان می‌دهد که رهبری با درایت ذاتی
خود بهترین فرد ممکن را به جانشینی دعایی که بیش از چهار سال بر
کرسی مدیریت کهنسال‌ترین روزنامه کشور نشسته بود برگزیده است. با
انتصاب وی روش و منش روزنامه اطلاعات در روزهای پیش رو قابل
پیش‌بینی است، چرا که آقای صالحی در کنار عمق تحصیلات رسمی خود که
دکترای فلسفه است، تحصیلات حوزوی نیز دارد. او دروس سطح را با
آقایان صالحی، مدرسی و محمدتقی فلسفی گذرانده و از کلاس استادانی

همچون وحیدخراسانی و میرزا جواد تبریزی بهره برده است. در کارنامه آقای صالحی به اندازه‌ای کسب علم و دانش خودنمایی می‌کند که می‌توان گفت گرچه باید با دریغ و درد از غیبت دعایی در اطلاعات سخن گفت، ولی انتخاب فردی جوان‌تر با خصوصیات اخلاقی مثبت شبیه مرحوم دعایی باعث خوشحالی یاران او خواهد شد. امیدوارم در دوران مدیریت دکتر سیدعباس صالحی روزنامه اطلاعات بتواند همچنان محکم و باصلابت گام بردارد و همخوان با تغییرات تکنولوژیک در علم رسانه و در همه حوزه‌ها پیشروی کند.

گفتنی است با توجه به خصوصیات اخلاقی و کاری سید محمود دعایی اطمینان دارم که رییس جدید از بامداد فردا می‌تواند تشکیلاتی شسته و رفته را تحویل بگیرد چرا که آقای دعایی یار دیرین امام(ره) و مردی که مورد عنایت رهبری بوده است الگویی از نظم و اعتماد و اطمینان بود. از طرف خود و همکارانم با تاکید مجدد بر تألمی که در از دست دادن سید محمود دعایی بر ما دست داد حضور جناب صالحی را در موسسه اطلاعات به فال نیک می‌گیریم و امیدواریم در کنار این مدیرمسئول جدید که تجربه همکاری با مدیران مطبوعات کشور را دارد بتوانیم شرایطی فراهم آوریم که مطبوعات کشور بر وظیفه ذاتی خود که خدمت به مردم و کشور است بیش از پیش عمل کنند.

ای کاش امام یکصد دعایی داشت

ابوالفضل فاتح

انقلاب ما، انقلابی مردمی، مدرن، اخلاقی، نرم و با کمترین حد خشونت در مقایسه با نمونه‌های نظیر بود. انقلابی که اسلام‌گراها، لیبرال‌ها، دموکرات‌ها، سوسیالیست‌ها و کمونیست‌ها را کنار هم قرار داده بود. در مدینه آرمانی انقلاب، قرار بود با کمترین گسست کنار هم زیست کنیم و کشوری آباد و آزاد و مبتنی بر قانون و عدالت و اخلاق و اسلام عزیز بسازیم. صیانت از اهداف و آرمان‌ها و حفظ خصیصه‌های همگرایانه هر انقلاب یا هر حرکت وسیع اجتماعی، نیازمند دوران‌دیشی و مراقبتی مضاعف است و حلقه‌های نخست بسیار تعیین‌کننده و سرنوشت‌سازند. اما چه حیف که سریع و پرشتاب، اضطراب‌ها یا غفلت‌ها، دوران‌دیشی را به فراموشی سپرد و اختلاف‌ها و شکاف‌ها در میان حلقه‌ها دامنگیر شد و از دل آن خشونت‌ها سر برکشید و آسیاب‌ها به نوبت حذف را سرلوحه امور قرار دادند، بدخواهان خارجی نیز بر آتش خشونت‌ها

دمیدند. افسوس که از میان حلقه‌های بنیادین، بهشتی و مطهری و طالقانی و بسیاری دیگر از لنگرهای اعتدال ... خیلی زود یا هدف خشک‌مغزان قرار گرفتند یا پر کشیدند، و بسیاری دیگر خانه نشین شدند و رادیکال‌ها و متملقان و پوستین‌های وارونه از هر سو نقش‌آفرینی بیشتری پیدا کردند. چه امیدها که ناامید و چه سرمایه‌ها که نابود و چه برنامه‌ها که ناکام ماند. در میانه شکاف‌ها، کرور کرور بی‌کفایتی و فساد و باند و قبیله و صنف و فردمحوری و زیاده‌خواهی و نسیان فراگیر شد. تا جایی که حجم خشونت‌های کلامی، امنیتی، قضایی، و اجتماعی و سیاسی به نقطه جوش رسید و بسیاری از دستاوردها و موفقیت‌های درخشان تحت‌الشعاع قرار گرفت. هر دلسوز دین و میهن را نگران ساخت. حال ملت ناباورانه می‌نگرد آن شعارها و انقلاب ناب کجا و این عملکردها و این آقایان کجا؟ دعایی از جمله فرزندان راستین انقلاب بود. شخصا از دعایی نمونه‌هایی از اخلاق ناب را دیده‌ام که چون زمرد می‌درخشید. محبت‌ها و رفاقت‌هایی دیده‌ام که بماند. این روزها که همه از خصلت‌های نیک‌مرد مردم‌دار، دعایی عزیز می‌نویسند با خود می‌اندیشم که ای کاش امام عزیز ما، صدها دعایی داشت، ای کاش انقلاب هزاران دعایی رووف داشت، ای کاش حلقه‌های نخست تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری و مدیریتی در دستگاه رهبری ما، سیاست ما، مجلس ما، قضا و امنیت و دولت ما، سازمان‌ها و نهادها و احزاب ما، رسانه‌ها و تریبون‌های ما و نماز جمعه و صدا و سیما، ما، مملو از اخلاق و اعتدال دعایی بود، تا همگرایی و رحم و شفقت و تواضع و شرف بر هر چیز دیگر سایه می‌افکند و این همه خشونت سایه نمی‌افکند و ملت را دق مرگ نمی‌کردیم. رافت و الفت و همگرایی و اعتدال و گفت‌وگو نیاز مفقوده ماست. به یاد می‌آورم آیت‌الله منتظری، آیت‌الله هاشمی و آقایان عسکراولادی و ناطق‌نوری و ... وقتی در این نقش قرار گرفتند، محبوبیتی دیگر یافتند. ماندگاری مهندس بازرگان و آقایان خاتمی و موسوی و کروبی نیز از همین جنس یعنی پیوند با مردم و الفت با حقوق مردم است. نگاه ملی و مردمی چمران‌ها، باکری‌ها، همت‌ها و سلیمانی‌ها در فراگیری ایشان نقشی کلیدی داشته است. ایران عزیز است، ملت ایران عزیز است. زیست با این ملت مغتنم است و فضیلت می‌خواهد، چه رسد به پذیرش مسوولیت! ایران در دو دهه اخیر بسی رنج دیده و رنجیده شده است. این ملت عظمت‌های بزرگی را تجربه کرده و وضع موجود حق ملت ما نیست. این ملت از شما چیزی نمی‌خواهد. برای درایت و کفایت راه درازی در پیش است، لااقل هر جا هستیم به جای قطعه قطعه کردن این ملت شریف، به جای درگیر کردن در معیشت و فراری دادن از سیاست و فرهنگ و میهن، رفیق و شفیق مردم باشیم. راه جبران همین است. قلوب که باشد، انگیزه و اندیشه و انشاءالله

توفیق هم خواهد آمد. پیامبر اعظم(ص)، به اخلاق نیکو جهان گرفت. اهتمام دعایی به اخلاق رحمانی محمدی(ص) بود و از این رو آبروی روحانیت در قدرت شد. ای کاش این بخش از اخلاق دعایی بازخوانی شود.

یادش گرامی و خدایش رحمت کند.
والسلام علیکم ورحمهالله و برکاته

اگر همه مثل دعایی بودند...

سید حمید کلانتری

دعایی به عنوان یکی از انسان‌های ویژه، متفاوت و ارزشمند قبل و بعد از پیروزی انقلاب و تا دو روز گذشته که در قید حیات بود، برای همه اهل معرفت و اخلاق، شخصیتی مثال‌زدنی بود. در این دو روز و پس از درگذشت نابهنگام و ناباورانه او، مطالب زیادی در فضای مجازی، رسانه‌ها و گفته‌ها و سخنرانی‌ها مطرح شد و افراد گوناگون با گرایش‌های سیاسی کاملاً متفاوت، سخنان تقریباً مشابهی درباره شخصیت دعایی نقل کردند و او را این‌گونه تکریم نمودند که دعایی اهل وحدت بود، اهل تعادل بود، اهل تعامل بود، اهل گذشت بود، اهل تواضع، اخلاق و احترام بود؛ دعایی یک مردمدار واقعی بود، یک روحانی به تمام معنا با زیست ساده طلبگی بود و دعایی یک دردمند محرومان و مستضعفان بود. دعایی به‌رغم اختلاف سلیقه و دیدگاه سیاسی، در حفظ روابط اجتماعی خود با هرکس که با او اختلاف نظر داشت و حتی گاهی دشمنی و برخورد بد از او دیده بود، بزرگواران همت می‌گماشت در مجالس و برنامه‌های او شرکت می‌کرد. اگر در مجلس عمومی آنها را می‌دید، آغوش صمیمیت و مهربانی خود را به سوی آنان می‌گشود، پاک و زلال بود و هرگز کینه کسی را به دل نمی‌گرفت. دعایی

يك انسان كارگشا و بدون تكلف و تشریفات بود، منشي نداشت، بارها تلفنخانه اطلاعات را ميگرفتم و مستقيم به خود دعايي وصل ميکرد و با او صحبت ميکرديم. يك بار در دفتر آقاي ربیعی، وزير وقت كار و تعاون بودم. خبر دادند آقاي دعايي در طبقات وزارتخانه از اين اتاق به آن اتاق ميگردد! آقاي ربیعی دنبال ايشان فرستاد و آقاي دعايي را به دفترش دعوت كرد، آقاي دعايي آمد و سوال شد اگر كاري هست، بفرماييد.

ايشان گفت، نه! يك نفر به من مراجعه داشت كه مشكلي در اين وزارتخانه داشت و خودش نمي توانست پيگيري كند و احساس مي كرد حقش ضايع ميشود. من آمدم كارش را پيگيري كنم تا در صورت امكان به نتيجه برسد.

حالا سوال اين است كه چرا بسياري از مسوولان و بسياري از روحانيت ما اين مشي و شيوه و اخلاق و منش را فراموش كرده يا با آن فاصله زيادي گرفته اند؟ اگر همه از اين مسير تبعيت كنند، اگر همه از دعايي و امثال دعايي كه متاسفانه بسيار اندك و محدودند پيروي كنند، جامعه متحول خواهد شد، سرمايه اجتماعي از دست رفته دوباره برميگردد، وحدت و صميميت و گذشت دوران انقلاب دوباره احيا ميشود و مشكلات بسيار زيادي كه امروز در حوزه هاي مختلف كشور با آنها روبروييم، در سايه همكاري، توجه به منافع ملي و دوري از تنگ نظري هاي حزبي و سياسي حل خواهد شد.

البته چنين انتظاري شايد قدرتي محال باشد، ولي مي توان تمرين كرد و آن را به مطالبه عمومي تبديل نمود؛ صداوسيماي ما به جاي نشان دادن مجالس رسمي، اداري و تشریفات، جلوه هايي از اين گونه رفتارها را بيشتر مورد توجه قرار بدهد، روحانيون ما به زيبت ساده واقعي كه در شأن آنهاست برگردند، آنگاه ببينند دعوت به خير آنان چگونه در دل مردم اثر خواهد كرد. مگر ما نياموخته ايم كونا دعاة الناس بغير السننكم، چرا چنين نيست؟ مگر نياموخته ايم از قرآن و كتاب خدا كه يا ايها الذين آمنو لم تقولون ما لا تفعلون؟ گناه بسيار بزرگي نزد خداست كه چيزي را بگويد، ولي به آن عمل نكنيد.

اگر تجربه بعد از انقلاب ما نشان داده كه متاسفانه بسياري از جوانان ما از ارزش هاي ديني و بخش زيادي از افرا دي كه در كسوت دين و روحانيت هستند كناره گرفته اند، ناشي از همين است كه بين گفتار و اعمال تفاوت هاي بسيار زيادي است. وقتي مي بينند بخشي از مسوولان و مبلغين نظام و بخشي از دولتمردان تنها چيزي كه متوجه آن نيستند، درد و رنجي است كه مردم ضعيف جامعه كه نزديك به حداقل پنج دهك جامعه و ۵۰ درصد جامعه ما هستند گرفتار آنند، درك

نمی‌کنند و دردشان درد مردم نیست، طبیعتاً سرمایه اجتماعی و اعتماد در جامعه ما افول پیدا می‌کند.

اینکه پذیرش بسیاری از طرح‌ها و راهکارها در کشور با مشکلات فراوان همراه شده، به عنوان مثال مساله جراحی اقتصادی و اقدامات اصولی برای رفع مشکلات جامعه که از طرف دولت مطرح می‌شود وقتی می‌تواند موفق شود که افشار مختلف به ویژه صنعتگران و تولیدکنندگان و تجار و کسبه و اصناف و توده مردم با علاقه‌مندی با آن همراهی کنند و به دولت اعتماد داشته باشند.

باید از منش دعایی الگو گرفت و دولتمردی را با او تعریفی جدید کرد و نظام روحانیت و به ویژه مسوولان روحانی دست به بازنگری اساسی بزنند. اگر چنین شود، اتفاقات زیبایی را تجربه خواهیم کرد. امروز جامعه با مشکلات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، امنیتی و منطقه‌ای متنوعی روبروست و وقتی می‌تواند بر این مشکلات غلبه کند که رفاقت، صمیمیت، همدلی، همکاری و مشارکت بین گروه‌های مختلف سیاسی و اجتماعی، قومیت‌های گوناگون و مسوولان در سطوح مختلف شکل بگیرد، در چنین شرایطی است که وحدت ملی ما پایدار شده و منافع ملی را پاس خواهیم داشت و همه دست به دست هم می‌دهیم تا بازنگری در رفتار و منش و عادت‌های ناشی از دنیاطلبی، قدرت طلبی، فرصت‌طلبی، ریا، تظاهر، تجمل و تشریفات تجدید نظر کنیم. البته باز هم می‌گوییم کار بسیار سخت و دشواری است، اما اگر اراده جمعی به آن تعلق بگیرد، هر سختی و دشواری قابل بهبود خواهد بود؛ به شرطی که هر کس نگوید دیگری، هر کس بگوید تغییر را از خودم باید شروع کنم و این وعده الهی که ان‌الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بأنفسهم را باور داشته باشیم.

خداوند روح یار و عزیز سفر کرده جامعه ما سید محمود دعایی مهربان و عزیز مردم را با اولیای خویش محشور گرداند و امید که منش او در جامعه تشنه ما ترویج گردد.

الهی آمین

برگزاری مراسم ترحیم حجت‌الاسلام دعایی با حضور چهره‌های سیاسی و رسانه‌ای

ایلنا: مراسم ترحیم سید محمود دعایی با حضور فعالان سیاسی و رسانه‌ای در مسجد نور برگزار شد. حجت‌الاسلام سید حسن خمینی، حجت‌الاسلام سید هادی خامنه‌ای، قدرت‌الله علیخانی، علی‌اکبر صالحی، سید عباس عراقچی، بهروز کمالوندی، بهرام قاسمی، حسین مرعشی، غلامرضا انصاری، فداحسین مالکی، ابوالفضل عمویی، احمد نادری،

محمود واعظي، محمد مخبر، محمدرضا خاتمي، حسينعلي اميري، محسن حاجيميرزايي، سيد رضا صالح اميري، مرتضي الويري، محمدرضا عارف، عليرضا نقويان، مسيح مهاجري، موسوي لاري، اسحاق جهانگيري، حجتالاسلام محقق داماد، سردار قاآني، محسن هاشمي، علي بهادري، جهرمي، سيدمحمد حسن ابوترابي فرد، محمد ارکانيان، نعيمپور، مصطفي کواکبيان، پيروز حناچي، غلامعلي رجائي، غلامحسين کرباسچي و جمعي از فعالين سياسي و رسانه‌اي از حاضران در اين جلسه بودند.

م: : 19 1401